

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu: S., B.B., Š. ,59 zastúpeného advokátom JUDr. B. N., H. 27, B.B., proti žalovanému: K., s.r.o., B.B., H. 67, IČO: X. zastúpenému advokátom JUDr. P.P., M. 98, B.B., o zaplatenie 260 000,- Sk, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. decembra 2006, č.k.: 50 Cb 329/94-129, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. decembra 2006, č.k.: 50 Cb 329/94-129 sa v napadnutej časti **m e n í** tak, že žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi 183 790,- Sk.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi na účet zástupcu 81 483,- Sk náhrady trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici konanie v časti o zaplatenie 76 210,- Sk zastavil potom, čo žalobca vzal v tejto časti žalobu späť a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému na účet zástupcov 101 227,- Sk náhrady trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca po uzatvorení hospodárskej zmluvy 3. júla 1992, požiadal ÚŽP o zmenu stavebného povolenia zrušiť centrálnu kotolňu a na ich mieste doprojektovať byty podkrovné tak, že sa zvýši strecha a na prízemí riešiť obchody a nebytové priestory a vykurovanie riešiť etážovo. Zo zápisu v stavebnom denníku z 25.8. a 26.8.1992 vyplýva, že žalovaný pozastavil stavebné práce až do zmeny projektovej dokumentácie týkajúcej sa vykurovania bytového domu. Ďalej zo stavebného denníka vyplýva, že 14.12.1992 pre nedodanie kompletnej projektovej dokumentácie zo strany žalobcu, žalovaný zastavil PSV práce. Súd zistil, že S. B.B. (projektant stavby) oznámil žalovanému zmenu kúrenia z plynových kotolní na elektrické, čo si vyžiadalo výstavbu trafostanice. Dňa 15.4.1992 žalovaný predložil žalobcovi dodatok č. 10, ktorý obsahoval doplnenie zmeny stavby podľa zmeneného stavebného povolenia. V zápise z 27.5.1993 bolo odsúhlasené technické riešenie dodatku elektrických rozvodov pre vykurovanie, projektová dokumentácia výťahov, zmena projektovej dokumentácie bývalých kotolní.

Zo zápisnice z 31.1.1995 vyplýva, že finančné pohľadávky žalobcu a žalovaného podľa zmluvy sú vysporiadané. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že sú dané podmienky podľa § 138 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka. Žalovaný vyššie uvedenými listami a zápsmi v stavebnom denníku preukázal, že omeškanie s dodávkami stavebných prác zapríčinil žalobca, a to zmenou projektovej dokumentácie kotolní. Preukázal zmenu výstavby kotolní z plynových na etážové, druhá zmena sa týkala zmeny vykurovania na elektrické. Zmenu projektovej dokumentácie zabezpečil žalobca prostredníctvom generálneho projektanta S., B.B.. Z opakovaných zápisov v stavebnom denníku naposledy 29.4.1993 súd zistil, že PSV práce na stavbe boli pre tieto prekážky pozastavené až do predloženia novej projektovej dokumentácie. Tieto zmeny mali za následok potrebu výstavby trafostanice a boli tak závažného charakteru, že zapríčinili omeškanie žalovaného s dodávkou stavebných prác. Z týchto dôvodov žalovaný nemohol byť v omeškaní s dodávkou stavebných prác, a preto súd žalobu zamietol.

Proti rozsudku v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Žiadal v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe vyhovieť. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov nesprávnemu skutkovému posúdeniu veci a následne k nesprávnemu právnemu záveru. Uviedol, že dodávateľom projektovej dokumentácie bol samotný žalovaný, ktorý ju v dohodnutých

termínoch nebol schopný dokončiť, a preto žalobca požadované zmeny projektovej dokumentácie zabezpečil sám. K týmto zmenám došlo až potom, keď bolo jasné, že žalovaný nie je schopný dokončiť stavbu a projekt v dohodnutých termínoch. Zmeny, ktoré boli prijaté, boli takého charakteru, že v podstatne zjednodušili stavbu v PSV prácach a absolútne nemali žiaden vplyv na postup prác žalovaného, pretože sa týkali takých častí stavby, ktoré ešte vôbec neboli zrealizované. Ako príklad uviedol skutočnosť, že z pôvodného zámeru priestorov kotolní v podkrovných častiach 8. nadzemného podlažia sa tieto priestory zmenili na byty, pričom žalovaný v čase uzavretia dodatku č. 1, t.j. december 1992 nemal reálne rozostavané 2.nadzemné podlažie.

Ako dôkaz uviedol rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. marca 1999, č.k.: 4 Obo 110/98-176 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2003, č.k.: Obdo V 29/2001, ktoré sa vysporiadali so všetkými námietkami žalovaného. Pokiaľ súd prvého stupňa poukazuje na zápis z 31.1.1995, ako aj na dôkaz o finančnom vysporiadaní stavby, tak takýto skutkový záver súdu je úplne v rozpore so skutočným obsahom dôkazu, pretože sa týkal len čiastky podľa zmluvy 7/SIS/90 z 20.12.1990 a poukazuje na ďalšie dohody, ktoré pre dokončenie stavby platia. Táto dohoda vôbec neobsahuje penále, ktoré sú predmetom sporu. Ďalej namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je správny ani pokiaľ ide o trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu namietal z opatrnosti zmeškania lehoty na podanie odvolania. Ďalej uviedol, že počas realizácie predmetnej stavby došlo zo strany žalobcu k veľkému počtu zmien, ktoré mali objektívne za následok nemožnosť realizácie pôvodne dohodnutej zmluvy. Je nepochybné, že žalovaný nemohol pokračovať v prácach v mesiaci august 1993. Poukázal na skutkové a právne závery súdu prvého stupňa a žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 212 ods. 1 OSP a po preskúmaní rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie podané v zákonom stanovenej lehote, je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je zaplatenie penále podľa ustanovenia § 295 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka za omeškanie s ukončením stavby Polyfunkčný dom. Žalobca penále vyúčtoval za mesiac august 1993.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci uzavreli 2. decembra 1990 hospodársku zmluvu na dodávku stavebnej časti stavby 75 bytových jednotiek na Š. ul. v B.B.

Stavba mala byť dokončená v máji 1993. Medzi účastníkmi nie je sporné, že stavba nebola dokončená včas a nestalo sa tak ani v auguste 1993, za ktorý mesiac žalobca požaduje predmetné penále. V danom prípade ide o pokračujúce penále, žalobca si súdnou cestou už uplatnil právo na zaplatenie penále za mesiac júl 1993. Z dokladov, ktoré účastníci doložili v konaní o zaplatenie penále za mesiac júl 1993 súd ustálil, že nedokončenie stavby v rozsahu, v akom bolo k 31. máju 1993 nebolo pre zmeny a nedodanie projektovej dokumentácie k týmto zmenám, lebo neboli vykonané ani práce, ktoré zo zmenami nesúviseli. Vychádzal pritom z prílohy k zmluve z 23. marca 1993, podľa ktorej žalovaný dokončoval aj izolácie proti vlhkosti, zdravotnícku, vzduchotechniku a elektroinštaláciu. Robil steny, preklady, obloženie, atď., ktorých nedokončenie so spornými zmenami nesúviselo. Podľa ust. § 295 ods. 1 Hospodárskeho zákonníka preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie penále, ktoré sú 0,05% z ceny dodávky za každý začatý mesiac. Výšku penále za mesiac júl 1993 odvolací súd určil na 183 790,- Sk. So skutkovými a právnymi závermi odvolacieho súdu sa stotožnil aj dovolací súd, ktorý dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zamietol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobcovi vzniklo právo aj na penále za mesiac august 1993 v rovnakej výške. Súd prvého stupňa nerozhodol vecne správne keď žalobu zamietol. Odvolací súd preto podľa ustanovenia § 220 OSP rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V konaní úspešný žalobca má právo na náhradu trov celého konania. Trovy žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 7348,- Sk a z odmeny zástupcovi za dva úkony právnej pomoci po 2360,- Sk (prevzatie a príprava zastúpenia) podľa § 13 vyhl. č. 240/1990 Zb. a dvakrát paušálna náhrada hotových výdavkov po 45,- Sk, ďalej právny zástupca sa zúčastnil na súde prvého stupňa štyrikrát pojednávania za čo mu patrí odmena 7650,- Sk – trikrát, raz 7250,- Sk (pojednávanie 28.4.2004), raz 3825,- Sk (31.3.2006 sa pojednávanie odročilo) a paušálna náhrada hotových výdavkov: raz 136,- Sk, dvakrát 136,- Sk a trikrát 164,- Sk, spolu trovy na súde prvého stupňa predstavujú sumu 54 781,- Sk. Trovy žalobcu v odvolacom konaní pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 11 022,- Sk a z odmeny za právne zastúpenie, a to za dva úkony právnej pomoci (podanie odvolania a účasť na pojednávaní) po 7650,- Sk a dvakrát paušálna náhrada po 190,- Sk spolu trovy na odvolacom súde predstavujú sumu 26 702,- Sk (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Celkom trovy žalobcu predstavujú sumu 81 483,- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 20. marca 2008

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu